

benhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at der er kun een Maade at faa Pengene ind paa, det er ved at optage Laan. Det er heller ikke noget ukendt for det ærede Medlem. Hvordan bærer man sig nemlig ad i Københavns Kommunalbestyrelse? Naar man skal udføre ekstraordinære Foranstaltninger, udskriver man ikke Skatter til det Øjemed paa een Gang, men man optager Laan for at fordele Udgiften paa mere end een Generation. (K. M. Klausen: Det er til produktive Øjemed). Ja, Gud ved, hvor produktiv Sporvejsøvertagelsen bliver, det faa vi se efterhaanden. Jeg tror ikke, man skal prale af Produktiviteten endnu. Nu er det samme Tilfældet med Forsvarsordningen. Det har aldrig været Mening, at de Penge, de godt og vel 30 Mill. Kr. ekstraordinært til Forsvarsvæsenets Ordning, skulde hvile alene paa den Slægt, som lever nu. Det var Mening og har hele Tiden været Mening, at man skulde fordele disse Byrder ved at optage Laan. Der er ikke noget usædvanligt i denne Ordning. Det er ganske naturligt og har altid været forudsat.

Det ærede Medlem gjorde en Sammenstilling mellem min højtærede Kollega Finansministeren og mig. Han vidste ikke rigtigt, hvilken af os der var Konen og hvilken Manden, i det ene Øjeblik var det Finansministeren, i det andet Øjeblik mig, som var Manden. Jeg ved ikke, hvilke sørgelige Erfaringer det ærede Medlem har gjort om ødsle Koner og sparsommelige Mænd. Jeg vil sige, at i dette Øjeblik er Forholdet ganske simpelt det, at alle Forsvarsudgifterne fordeles over en Række Aar. Udgifterne til de egentlige Forsvarsforanstaltninger ere fordelte paa 8 Aar, og disse Udgifter til Garnisonering blive nu fordelte paa 3 Aar, efter at der, som nævnt, allerede er gaaet 1½ Aar siden Hærlovens Ikrafttræden.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds tvivlede om, at de smaa sjællandske Byer kunde modtage Indkvartering efter den her foreslaaede Ordning. Derom har der været nogen Tvivl fra først af. Men jeg har gjort den glædelige Erfaring, at der af Borgerne i de Byer, hvor der er Tale om at lægge Garnison, vil blive gjort store Anstrengelser for ad privat Vej, hvis ikke Kommunerne gøre det, at opføre Kompagnikaserne eller Bataillonskaserne. Jeg har allerede haft foreliggende flere Planer, Tegninger, Forslag i saa Henseende, saa det vil sikkert gaa i Orden trods al den Mod-

stand, som har været øvet af Byerne, fordi Byraadene have ment, at de skulde sørge for, at den Ordning, som blev tilvejebragt mellem Staten og Kommunerne, blev saa billig for Kommunerne som muligt og saa dyr for Staten som muligt. Forholdet bliver altsaa ganske simpelt det, at saa snart denne Lov er vedtagen, vil der blive forhandlet mellem vedkommende Byer og Forsvarsministeriet om Formen for Indkvarteringen. Jeg har den Opfattelse, at saaledes som Forholdet nu har udviklet sig, vil det vise sig, at Borgerne omkring i Byerne med Glæde tage mod Indkvartering. Vi saa saaledes i Holbæk, hvor Byraadet med Hænder og Fødder havde sat sig imod at faa Indkvartering, at da man foretog Afstemning mellem Skatteyderne om, hvorvidt de vilde have Indkvartering eller ej, viste der sig et meget stort Fler-tal for at faa militær Indkvartering. Og efter at Forholdet nu stiller sig mere frit imellem Forsvarsministeriet og Byerne, som det vil komme til at foreligge efter dette Lovforslags Vedtagelse, er det min Overbevisning, at vi nok skulle komme ud over det Forhold at faa Indkvarteringen i Orden paa rimelige og for vedkommende Soldater gode Vilkaar.

Det ærede Medlem ankede over, at man var gaaet fra at flytte Garnisonen fra Helsingør til Hillerød. Jeg skulde næsten tro, at det ærede Medlem ønskede, at man skulde gaa tilbage igen. (K. M. Klausen: Tværtimod!). Jeg forstod ikke det ærede Medlem, thi han talte snart i Øst og snart i Vest om dette Forhold, men jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Ordning er kun en midlertidig Ordning. Den Ordning, det ærede Medlem synes at være tilbøjelig til at friste mig til, kan komme senere. Af økonomiske Grunde og af finansielle Grunde har Ministeriet i dette Øjeblik foretaget en midlertidig Udsættelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Garnisonen skal flyttes fra Helsingør eller ej. Jeg troede, at det ærede Medlem vilde være mig taknemmelig derfor, men det lader ikke til, at man kan vinde Taknemmelighed fra den Side. Først var det galt med at indkvartere i Kaserne, da gjorde man et forfærdeligt Hus over de store Udgifter, der vare forbundne dermed, og nu er det galt, at man er gaaet derfra over til Indkvartering hos Borgerne. Hvorledes man end bærer sig ad, møder man kun Uvillie hos de Herrer. Det kan jeg for øvrigt godt forstaa, fordi de overhovedet ikke bryde sig om Forsvarsvæsenet, deres